Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

№ 6. Warszawa, dnia 22 lutego 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

Opłaty stemplowe.

70.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1927 r.

w sprawie urzędowych blankietów wekslowych.

Na podstawie ustępu drugiego art. 176 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustęp trzeci §-u 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713), otrzymuje brzmienie następujące: „Blankiety wekslowe są sporządzone z papieru, zaopatrzonego w znak wodny, przedstawiający: w blankietach czterech pierwszych kategoryj (groszowych), plecionkę, złożoną z romboidów i sześcioboków, w blankietach pozostałych kategoryj (złotowych), plecionkę, złożoną z rombów i sześcioboków; przytem w blakietach złotowych w każdym sześcioboku znajduje się orzeł państwowy".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 84 z dnia 11 lutego 1927 roku).

71.

SPROSTOWANIE

omyłek w „Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów skarbowych" (Dz. Urz. Min. Sk. z 1926 r. Nr. 33 poz. 353).

Stronica	Szpalta	Wiersz	Zamiast	Czytaj
830	lewa	29 od góry	opłat	opłat,
830	"	15 od dołu	Zaświadczenia	5. Zaświadczenia
830	prawa	16 od góry	czynności	Czynności
830	"	1 od dołu	Sprawozdanie	Sprawozdania
831	lewa	6 od góry	3	3)
831	"	20 od dołu	wkot	kwot
832	"	15 od góry	§ 16	(§ 16
832	"	28 od góry	§ 59)	(§ 59)
832	prawa	30 od góry	19.......	19.... r.
833	lewa	5 od góry	w tym	W tym
833	"	8 od góry	„(W razie	(„W razie
833	"	37 od góry	22"	22
834	"	14 od góry	§ 14)	(§ 14)
834	"	21 od góry	dostarczona	dostarczone
834	prawa	18 od góry	§ 70)	(§ 70)
834	"	16 od dołu	stwierdzić	stwierdzać
836	"	27 od góry	Stemplowych	Stemplowych)
837	lewa	34 od góry	skarbowemu	skarbowemu celem wymiaru opłaty stemplowej
837	"	13 od dołu	G)	(G)
837	prawa	33 od góry	29)	29
840	"	17 od góry	sprzedaż	o sprzedaż
841	lewa	2 od dołu	ur	nr
842	prawa	3 od góry	słowami....	słowami....."
842	"	1 od dołu	oświadcza	oświadczył
843	"	27 od dołu	dbyć	odbyć
843	"	15 od dołu	urzędnika	urzędnika swego bądź urzędnika tego urzędu
844	prawa	17 od góry	ustęp 2 i 103 punkt 2	(ustęp drugi) i 103 (punkt 2)

Stronica	Szpalta	Wiersz	Zamiast	Czytaj
844	prawa	21 od dołu	kontroli	kontroli stemplowej w zarządach gmin drugi dla kontroli
844	"	10 od dołu	posszczególnych	poszczególnych
845	"	20 od dołu	od	do
845	"	15 od dołu	odwołanie	odwołania
846	lewa	17 i 18 od góry	kolunmę	kolumnę
846	"	13 od dołu	obniżenia	odwołania obniżono
846	prawa	1 od dołu	S	Sk. z 1921 r.
846	"	19 od dołu	30	30)
847	"	5 od góry	skórt: RWD	(skrót RWD)
847	"	19 od dołu	(§ 31)	(§ 31 i 32)
848	lewa	37 od góry	dokonanych	dokonywanych
849	"	17 od góry	wykazu punkt	wykazu (punkt
850	"	32 od góry	wymierzaniu	wymierzeniu
850	prawa	6 od góry	żadnej,	żadnej
850		13 od góry	Uiszczenie	Uiszczanie
850	"	14 od dołu	przedstawicielstwa	przedsiębiorstwa
851	lewa	6 od dołu	2)	1)
852	"	13 od góry	niezależnie	nienależnie
852	prawa	2 od góry	na	za
852	"	2 od dołu	upłynęło	upłynęły
853	lewa	29 od dołu	Co do	Od
853	prawa	1 od góry	zapisywaniu	zapisaniu
853	"	3 od góry	nieściągliwości	nieściągalności
853	"	11 od góry	względnie	względnie też
853	prawa	16 od dołu	austrjackej	austrjackiej
855	lewa	24 od dołu	szczególnego	szczegółowego
856	"	10 od góry	pooatek	podatek
856	"	27 od dołu	nieruchomiści	nieruchomości
856	"	8 od dołu	1	11
856	prawa	18 od góry	wpisaną	zapisaną
857	lewa	16 od dołu	należy	należą
857	prawa	3 od dołu	wyciąki	wyciągi
858	lewa	27 od góry	1251.25	1251/25,
859	prawa	21 od dołu	skarbowej	skarbowej)

Stronnica	Szpalta	Wiersz	Zamiast	Czytaj
860	lewa	15 od góry	uprawnionego	upoważnionego
860	„	16 od góry	stemplowych;	stemplowych; *)
860	prawa	10 od góry	Min.	Dz. Urz. Min.
861	lewa	4 od góry	Kartę	Kartkę
861	„	18 od góry	Przytem	Przy tem
861		30 od góry	datę	datą
862		3 od góry	dzielnicy	dzielnic
862	„	30 od góry	Zaopatrzenia	Zaopatrzenie
862		6 od dołu	urzędników	dzienników
862	prawa	28 od góry	indentyczności	identyczności
862	„	1 od dołu	usukutecznia	uskutecznia
863	lewa	23 od góry	"):	)".
863	prawa	14 od góry	§§	§
864	lewa	34 od góry	w kolumnie	w kolumnach
864	prawa	7 od dołu	postępowania	postępowania)
864	„	5 od dołu	u. o. s.);	u. o. s.;
865	lewa	15 od góry	3	2
865		12 od dołu	przypisana	przypisaną
866		17 od góry	wzrot	zwrot
866		11 od dołu	kolunmę	kolumnę
867		10 od góry	podanych	podanych w § 58
867	„	11 od góry	w § 58 nowy § 143	§ 143
867	„	30 i 31 od góry	uwidocznione	uwidoczniane
867	„	33 od góry	zdadanie	zbadanie
867	„	16 od dołu	załatwione	załatwiane
869	„	1 od góry	2 § 15	2 do § 15
869	„	24 od dołu	wymieniona	wymierzona
869	prawa	1 od góry	3 § 36	3 do § 36
869	„	24 od dołu	uiszczon. poprzed.	uiszczonych poprzednio
879		3 od dołu	napisana	zapisana
879		9 od dołu	tyjko	tylko
885		3 od góry	Skarbu	Skarbu)

Stronica	Wzór	Kolumna	Zamiast	Czytaj
872	7	5	działających	działających)
874	11	1 i 2	edwoławczych	odwoławczych
876	13	pozycja 9	opłary	opłaty
876	14	5	należnoćci	należności
876	14	10—12	Obliczenia	Obliczenie
877	15	8	wniesione przez notarjuszów	uiszczone bez przypisu w księdze bierczej
877	15	13	kolumny	kolumny
877	15	13	należytoźci	należytości
881	20	1	doraźnych	doraźnych)
881	20	14	w zarządach	w zarządach gmin
882	21	12—14	Uiszczenie	Uiszczenia
885	25	15	uiszczone	uiszcz
885	25	20	wniesione przez notarjuszów	nieprzypisane w księdze bierczej
886	27	7	„rowizja"	„Prowizja",
890	33	3	opłat	opłaty

Na str. 834, w wierszu 7 od góry, należy umieścić na początku wyraz „podwyżkę".

Na str. 836, w § 24, punkt 1 winien brzmieć: „Gdy chodzi o weksel blanco (§ 20 oraz punkt „a" §-u 23), zaświedczenie o wymiarze brzmi zasadniczo: „RWD poz. . . . z 19 . . . r. Skasowano znaczki stemplowe za . . . . zł. . . . . gr., słowami . . . tytułem opłaty od wekslu blanco dnia . . . 19 . . .r.

Na str. 849 punkt 2 §-u 73 otrzymuje brzmienie następujące:

„2) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej: zapomocą „księgi doręczeń dla akt należytościowych" (§ 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 1920 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 10, (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 42/43, poz. 606).

Na str. 851, poniżej nagłówka „Wykaz wymiany znaków stemplowych" należy umieścić wyrazy: (skrót: W W).

Na str. 857, przed § 107, umieścić nagłówek: *14 Wykazy okresowe.*

Na str. 880 i 883 wykonano w druku błędnie układ linearny wzoru 19, względnie 22. Wzory poprawne załącza się.

Na str. 886, we wzorze 27, w kolumnie 4, pod nagłówkiem „Za złotych", należy w rubrykę pustą (pomiędzy liczbami 3 i 9) wpisać: 6.

Na str. 887, we wzorze 29, w kolumnie 4, należy kolumnę pierwszą zaopatrzyć w liczbę 1, a w kolumnie 4 skreślić liczbę 25.

URZĄD SKARBOWY P. i O. SK. w ____________ WZÓR 19 do § 107

Urząd Opłat Stemplowych

Wyciąg z części drugiej / trzeciej / czwartej księgi głównej

za miesiąc .... 19.... r.

1		2	3	4	5	6	7
Zaległość początkowa w pierwszym dniu miesiąca		Okres	Przypisano	Odpisano z powodu nienależności lub umorzono z powodu nieściągalności: należności z ubiegłych okresów budżetowych	Odpisano z powodu nienależności lub umorzono z powodu nieściągalności: należności bieżące	Uiszczono: należności z ubiegłych okresów budżetowych	Uiszczono: należności bieżące
zł.	gr.		złote				
		do miesiąca sprawozdawczego . .					
		miesiąc sprawozdawczy.					
		Razem . .					

8	9	10	11	12	13	14
Nadpłaty faktyczne: przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	Nadpłaty faktyczne: przy należnościach bieżących	Obliczenie miesięczne według stanu w ostatnim dniu miesiąca: suma kolumn 1, 3, 8 i 9	Obliczenie miesięczne według stanu w ostatnim dniu miesiąca: suma kolumn 4, 5, 6 i 7	Obliczenie miesięczne według stanu w ostatnim dniu miesiąca: zaległość końcowa (różnica między sumą w kol. 10 a sumą w kol. 11)	(Tylko dla b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej) Opłaty, wniesione przez notarjuszów (kolumna 20 wykazu pomocniczego)	Opłaty, wniesione przez kasy sądowe orzaz przez sądowe organa wykonawcze (kolumna 21 wykazu pomocniczego)
i groszе						

Wzór № 1660
Min. Skarbu.

WZÓR 22
do § 108.

Sumarjusz roczny części drugiej, (względnie trzeciej lub czwartej) księgi głównej opłat stemplowych.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Zaległość z końcem ubiegłego okresu budżetowego	Miesiące okresu sprawozdawczego	Sumy miesięczne kolumny 8 księgi głównej (nadpłaty faktyczne przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych)	Sumy miesięczne kolumny 4 księgi głównej (odpisania lub umorzenia przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych)	Suma roczna kolumn 1 i 3 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 5 i 4 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 3 księgi głównej (przypis)	Sumy miesięczne kolumny 9 księgi głównej (nadpłaty faktyczne przy należnościach bieżących)	Suma roczna kolumn 7 i 8 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 5 księgi głównej (odpisania i umorzenia należności bieżących)	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 9 i 10 niniejszego sumarjusza	Suma roczna kolumn 6 i 11 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 6 księgi głównej (uiszczenia należności z poprzednich okresów budżetowych)	Sumy miesięczne kolumny 7 księgi głównej (uiszczenia należności bieżących)	Suma roczna kolumn 13 i 14 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 6 i 13 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 11 i 14 niniejszego sumarjusza	Suma kolumn 16 i 17 niniejszego sumarjusza (równa różnicy między sumami w kolumnach 12 i 15 niniejszego sumarjusza)
		złote i grosze															
	Kwiecień																
	Maj																
	Czerwiec																
	Lipiec																
	Sierpień																
	Wrzesień																
	Paździer.																
	Listopad																
	Grudzień																
	Styczeń																
	Luty																
zł. | gr.	Marzec																
	Suma roczna																
Powyższe sumy roczne należy przenieść do niżej wymienionych kolumn zamknięcia rachunkowego.																	
6		7	8	—	9	—	—	—	—	10	11	12	13	14	15	16	17

72.

OKÓLNIK L. DPO. 1145/VII/27.

w sprawie sprostowania omyłek w „Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów skarbowych".

Do wszystkich izb skarbowych oraz do Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Z umieszczonych pod poprzednią pozycją Dziennika Urzędowego sprostowań „Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych" trzy są szczególnie ważne: 1) na str. 836 — zmiana brzmienia punktu 1 §-u 24; 2) na str. 867 w wierszu 11 od góry; 3) na str. 877 i 885 sprostowanie tekstu kolumny 8 we wzorze 15, względnie kolumny 20 we wzorze 25.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia w związku ze sprostowaniem, wymienionem tylko co pad 3), że w kolumnie 8 wzoru 15 oraz w kolumnie 20 wzoru 25 należy zapisywać: a) podwyżki, wniesione przez notarjuszów oraz b) podwyżki, wymierzone *doraźnie* (zapomocą kartki wymiarowej) i zapłacone przed stwierdzeniem stanu kolumny 12 rejestru wymiarów doraźnych, przewidzianem w § 17 i. s., a wobec tego nieprzeniesione do księgi bierczej.

Warszawa, dnia 9 lutego 1927 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*

73.

OKÓLNIK L. DPO. 1144/VII.

Prośby o odroczenie płatności opłat stemplowych (art. 177 u. o. s.).

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz do Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Jeżeli strona wniosła prośbę o odroczenie płatności, względnie o rozłożenie na raty, opłaty stemplowej, co do której nastąpił wymiar doraźny (§§ 3 — 31 i. s.) lub co do której strona zamierza wymiar taki spowodować i jeżeli stronie tej przed upływem terminu 3-tygodniowego, przewidzianego w art. 20, względnie 21 u. o. s., nie doręczono zawiadomienia o decyzji Ministerstwa Skarbu, względnie izby skarbowej, wydanej na ową prośbę, to fakt wniesienia prośby o odroczenie płatności *niezwalnia strony od obowiązku uiszczenia opłaty w terminie 3-tygodniowym.*

Przeto urząd skarbowy — choćby mu było wiadome, że została wniesiona prośba o odroczenie płatności — ma wykonać we właściwym czasie czynność urzędową, przewidzianą w § 17 i. s. W razie stwierdzenia, że opłaty nie uiszczono lub że uiszczono ją tylko w części należy postąpić w sposób następujący:

1) Jeżeli w chwili wykonywania czynności urzędowej, przewidzianej w § 17 i. s., znajduje się w urzędzie skarbowym zawiadomienie o decyzji Ministerstwa Skarbu, względnie izby skarbowej, — decyzji, *zawierającej zezwolenie na odroczenie płatności,* to urząd skarbowy wymierzy zapomocą nakazu płatniczego (§ 34, punkt 3 i. s.) opłatę *bez podwyżki* i zamieści w nim informację o terminie (względnie terminach) uiszczenia, zgodną z decyzją Ministerstwa Skarbu, względnie izby skarbowej.

2) *W braku* decyzji przychylnej urząd skarbowy wymierzy zapomocą nakazu płatniczego (§ 34, punkt 2 lit. „a" i. s.) opłatę *wraz z podwyżką.* Jeżeliby następnie, a mianowicie po przypisaniu opłaty wraz z podwyżką w księdze bierczej, urząd skarbowy otrzymał decyzję *zezwalającą na odroczenie* płatności, to ma podwyżkę *odpisać* (§ 63 i. s.).

Warszawa, dnia 9 lutego 1927 r.

(—) *Góra*

Podsekretarz Stanu.

74.

OKÓLNIK DPO. 232/VII.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarji Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw i do wszystkich Urzędów podlegających Ministerstwu Skarbu.

Z okazji wejścia w życie nowej ustawy o opłatach stemplowych (z dnia 1 lipca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) został utworzony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu nowy dział pod nagłówkiem: „Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu". W dziale tym będą ogłoszone wyjaśnienia, udzielane przez Ministerstwo Skarbu w zakresie ustawy o opłatach stemplowych, na skutek zapytań, otrzymywanych od innych urzędów oraz od podatników. Po upływie każdego roku prenumeratorzy Dziennika Urzędowego otrzymają dokładny skorowidz do działu, o którym mowa, złożony z dwóch części: ze skorowidza alfabetycznego oraz z wykazu artykułów ustawy o opłatach stemplowych, objętych wykładnią w roku ubiegłym, z wymienieniem przy każdym artykule odnośnych numerów wykładni.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1927 r.

(—) *Góra*

Podsekretarz Stanu.

75.

Wykładnia o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

1. *(art. 16)* Towarzystwa ochotniczych straży pożarnych jako zrzeszenia, których zadanie stanowi wyłącznie działalność dobroczynną, są zwolnione od opłat stemplowych w granicach, określonych w art. 16, 86 (ustępie drugim), 112 (p. 3), 120 (p. 1 i 2), 137 (p. 8), 139 (p. 1), 144 (p. 1) i 160 (punkt 3 i ustęp ostatni) u. o. s. (L. DPO 74/VII/27).

2. *(art. 42 i 90).* W razie nieuiszczenia (względnie niedostatecznego lub nieprawidłowego uiszczenia) opłaty stemplowej od pisma, stwierdzającego *zawarcie* umowy o świadczenie usług (art. 90, ustęp pierwszy), podwyżka stemplowa ma być wymierzona w wysokości 5-krotnej (art. 42, ustęp pierwszy).

W razie zaś nieuiszczenia (niedostatecznego, nieprawidłowego uiszczenia) opłaty od rachunku lub podobnego pisma, stwierdzającego *wykonanie* umowy o świadczenie usług (art. 90, ustęp drugi), podwyżka ma być wymierzona w wysokości 25-krotnej (art. 90, ustęp drugi, w związku z art. 74).

Cytata art. 90 w ustępie drugim artykułu 42 tyczy się jedynie pism, stwierdzających *wykonanie* umowy o świadczenie usług, a nie tyczy się pism, stwierdzających zawarcie takiej umowy (L. DPO. 1031/VII/27).

3. *(art. 65)* Jeżeli nadanie prawa wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu nastąpiło drogą orzeczenia władzy i następnie zostaje zawarta umowa, ustalająca wysokość odszkodowania, należnego właścicielowi gruntu — a mianowicie ustalająca odszkodowanie w ten sposób, że uprawniony do wydobywania zobowiązuje się płacić właścicielowi gruntu *wyłącznie* liczbowo lub procentowo oznaczoną *część* wydobytych ciał kopalnych lub pieniężną równowartość owej części — to od umowy takiej żadna opłata stemplowa się nie należy; w myśl bowiem art. 65 u. o. s. świadczeń oznaczonych w sposób powyższy, nie zalicza się do podstawy wymiaru opłaty, przewidzianej w art. 64. Nie należy się więc opłata np. gdy uprawniony do wydobywania zobowiązał się płacić właścicielowi gruntu wyłącznie 1% (lub „1/100 część") wydobytych ciał kopalnych.

Również nie będzie pobrana opłata, jeżeli uprawniony do wydobywania zobowiązał się tytułem odszkodowania — bądź wyłącznie, bądź obok świadczeń, w poprzednim ustępie wymienionych — do świadczeń takich, których płatność lub rozmiar są uzależnione od otwarcia ruchu kopalni lub od jego rozmiarów.

Umowa zatem o ustalenie wysokości odszkodowania podlega opłacie, przewidzianej w art. 64, np. wówczas, jeżeli uprawniony do wydobywania zobowiązuje się do zapłacenia właścicielowi gruntu pewnej sumy pieniężnej *jednorazowo* i niezależnie od otwarcia ruchu kopalni albo do perjodycznego świadczenia pewnej *zgóry oznaczonej* sumy, bez względu na rozmiar ruchu kopalni. Jeżeli przytem zobowiązał się *nadto* do świadczeń, wymienionych w ustępach poprzednich, to tych ostatnich świadczeń nie wciąga się do podstawy wymiaru. (L. DPO. 203/VII/27).

4. *(art. 72).* Jeżeli bank dewizowy (§ 2 rozporządzenia z dn. 15 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 482) umieścił na przechowanym u niego odpisie faktury zagranicznej (§ 5, ustęp drugi, powołanego rozporządzenia) adnotację o uiszczeniu opłaty stemplowej od oryginału, to adnotację tę uważa się za dowód uiszczenia opłaty (art. 3, ustęp drugi, ustawy o opłatach stemplowych oraz § 3 rozporządzenia wykonawczego). Adnotacja ma być ułożona w następującej formie: „Od oryginalnej faktury uiszczono opłatę .... zł. ... gr., znaczkami stemplowemi"; ma być zaopatrzona w datę i w prawidłowy podpis firmowy banku. (L. DPO. 10170/VII/26).

5. *(art. 72).* T. zw. „bloczki kasowe" czyli „paragony" wydawane kupującym w handlu detalicznym t. j. wykazy, wymieniające zakupione towary, cenę jednostkową i cenę łączną oraz datę zakupna, a nie wymieniające ani firmy sprzedawcy ani nazwiska kupującego, nie są rachunkami w rozumieniu art. 72 u. o. s. Umieszczona na odwrotnej stronie bloczku kasowego reklama kupiecka nie nadaje mu charakteru rachunku.

Również nie są rachunkami w rozumieniu art. 72 kartoniki, wydawane z aparatów kontroli kasowej („kas rejestracyjnych"), wymieniające tylko należność lub należność i firmę (L. DPO. 420/VII/27).

6. *(art. 72 i 90).* Rachunek jest w myśl art. 72 i 90 u. o. s. pismem, stwierdzającem wykonanie *umowy*. Nie jest więc rachunkiem w rozumieniu art. 72 i 90 pismo, sporządzone przez urząd państwowy lub samorządowy, stwierdzające wysokość należności za *czynność urzędową*, której wykonanie jest publiczno-prawnym obowiązkiem danego urzędu np. rachunek okręgowego lub miejscowego urzędu miar, stwierdzający należność za legalizację narzędzi mierniczych. (L. DPO 420/VII/27).

7. *(art. 72, 73 i 90).* Rachunek lub inne pismo, stwierdzające wykonanie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej, lub umowy o świadczenie usług (art. 72 oraz ustęp drugi art. 90), a sporządzone po wejściu w życie ustawy o opłatach stemplowych, nie podlega opłacie (art. 73, punkt 2) również wówczas, gdy pismo, stwierdzające *zawarcie* umowy sprzedaży lub umowy o świadczenie usług, sporządzono przed dniem 1 stycznia 1927 r. i pismo to na mocy przepisów, które obowiązywały przed dniem 1 stycznia 1927 r., było *zwolnione* od opłaty stemplowej. (L. DPO. 420/VII/27).

8. *(art. 90).* Nota dyskontowa, t. j. pismo, którem bank zawiadamia klienta o jego należności z tytułu zdyskontowania weksli, nie podlega opłacie stemplowej, jeżeli wymienia jedynie sumę wekslową, stopę dyskontową, kwoty ulegające potrąceniu z sumy wekslowej tytułem odsetek oraz tytułem wydatków przez Bank poniesionych (n. p. porto) tudzież należną klientowi resztę; pismo bo-

wiem treści powyższej nie jest wymienione w żadnem z postanowień części drugiej u. o. s., a w szczególności nie jest rachunkiem, stwierdzającym wykonanie umowy o sprzedaż lub o świadczenie usług.

Jeżeli zaś nota dyskontowa wśród kwot, ulegających potrąceniu z sumy wekslowej, wymienia nadto *prowizję bankową* (pod nazwą „prowizja" lub inną, np. „damno") w kwocie, przewyższającej 20 zł., to podlega opłacie—w myśl art. 90 u. o. s.— w wysokości 2% od sumy prowizji (L. DPO. 68/VII 27).

9. *(art. 90).* Pisma, stwierdzające umowy, które urząd ziemski zawiera z mierniczymi o wykonanie czynności mierniczych, związanych ze scaleniem gruntów, podlegają w myśl art. 90 ustawy o opłatach stemplowych opłacie w wysokości 0,2% od umówionego wynagrodzeni.a. Uiszczenie tej opłaty ma nastąpić w sposób, wskazany w piśmie Ministerstwa Skarbu z dnia 8 stycznia 1927 r. L. DPO. 3/VII/27, wystosowanem do wszystkich Ministerstw i ogłoszonem też w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu (Nr. 3 z 1927 r., poz. 33) (L. DPO. 10160/VII/26).

10. *(art. 90).* Zestawienie należności z tytułu zwrotnego poszukiwania z powodu nieprzyjęcia wekslu lub niezapłacenia sumy wekslowej (art. 47 i 48 prawa wekslowego z dnia 14 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926) — w szczególności wykaz, wymieniający: procent prawny, koszta protestu, koszta zawiadomienia poprzednika i wystawcy tudzież inne koszta, „prowizję komisową" (art. 47, punkt 4 i art. 48, punkt 4 prawa wekslowego) oraz dyskonto (art. 47, ustęp ostatni, prawa wekslowego) — nie podlega opłacie jako niewymienione w części drugiej ustawy o opłatach stemplowych; w szczególności zestawienie takie nie jest rachunkiem, stwierdzającym wykonanie umowy o sprzedaż ruchomości lub o świadczenia usług, a zatem nie podlega opłacie, przewidzianej w art. 72 i 90 ustawy o opłatach stemplowych, (L. DPO. 395/VII/27).

11. *(art. 92).* Przedsiębiorstwa okrętowe wydają swym klientom dokumenty, ułożone według następującego wzoru: „Kwit zadatkowy. Pan ...., obywatel polski, zamieszkały w... zamówił na podstawie kwitu zadatkowego Nr. . . . filji w . . . . dla następujących osób: . . . 3½ kart okrętowych 2-ej klasy na przejazd z Gdańska do New-Yorku okrętem . . . . . ., odchodzącym z Gdańska dnia . . . ., a mianowicie:

3 karty okrętowe dla dorosłych po dolarow na sumę ...... dolarów
1 kartę okretową dla dzieci po „ „ „ ...... „
ameryk. podatek pogłówny za 2 osoby po . . . . . . „ razem ...... „

Razem należy się . . . . dolarów
Zadatkowano . . . . „

Pozostaje do zapłacenia . . .. dolarów

Dokument powyższy, jakkolwiek nazwany „kwitem zadatkowym", nie jest pismem, stwierdzającem jedynie umowę przygotowawczą (art. 134 u. o. s.), lecz — zawierając wszelkie istotne punkty umowy — jest „dokumentem, uprawniającym do jazdy statkiem morskim", a jako taki podlega opłacie, przewidzianej w art. 92 u. o. s. Wobec tego zaś *bilet* okrętowy (karta okrętowa), wydany wzamian kwitu zadatkowego, nie podlega opłacie (art. 3). Opłata, o której mowa, ma być uiszczona według zasad, podanych w § 122 r. w. s. (L. DPO. 108/VII/27).

12. *(art. 92).* Przedsiębiorstwa okrętowe, zawierające na obszarze Polski umowę o przewiezienie statkiem morskim osoby, w Polsce zamieszkałej, wydają nieraz klientowi pisma następującej treści: „Pokwitowanie P. . . . wpłacił w naszem biurze w dniu dzisiejszym dolarów . . . jako należność za bilet kolejowy z . . . . do . . . . Oryginalny bilet kolejowy będzie wydany za zwrotem niniejszego pokwitowania".

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia w związku z powyższem, że: 1) należność za przejazd koleją żelazną ma być wliczona do podstawy wymiaru opłaty 2%-owej, przewidzianej w art. 92 u. o. s., tylko w takim razie, jeżeli *według treści* dokumentu, uprawniającego do jazdy statkiem morskim, przedsiębiorca okrętowy zapewnia klientowi również przewóz koleją żelazną; jeżeli zaś w piśmie, stwierdzającem zawarcie umowy o przewóz statkiem morskim, niema wzmianki o przewozie koleją żelazną, to należność za ten ostatni przewóz nie wchodzi w rachubę przy ustaleniu opłaty 2%-wej;

2) pokwitowanie według wzoru, wyżej przytoczonego, podlega opłacie, przewidzianej w art. 136 u. o. s. (L. DPO. 9856/VII/26).

13. *(art. 102).* Wyrazy „opłaty stemplowej od emisji akcyj", użyte w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-go dodatku (Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 697), oznaczają opłaty, przewidziane w art. 102 u. o. s.: od pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej oraz od uchwały o powiększeniu kapitału zakładowego spółek tego rodzaju (L. DPO. 1031/VII/27).

14. *(art. 118).* Wyrażenie „przyjęcie pieniędzy" oznacza przyjęcie *gotówki.* Nie podlegają zatem opłacie, przewidzianej w art. 118, zawiadomienia, z których treści wynika, że tyczą się dokonania *przelewów bezgotówkowych,* polegających na książkowem przeniesieniu z rachunku jednego na rachunek klienta drugiego.

Z tego samego powodu nie podlega opłacie pismo, którem bank zawiadomił klienta, że należność klienta z tytułu *zdyskontowania weksli* zapisał na rachunek bieżący (L. DPO. 9914/VII/26 i L. DPO 68/VII/27).

15. *(art. 118 i 119).* Niektóre banki wydają swoim klientom, z którymi pozostają w stosunku rachunku bieżącego, *wyciąg,* stwierdzający saldo debetowe, względnie kredytowe, — z okazji *każdej* wpłaty na rachunek bieżący, względnie każdej wypłaty, rachunek ten obciążający. Oprócz tych wyciągów, wydawanych od wypadku do wypadku, banki owe doręczają klientom w pewnych zgóry

oznaczonych terminach (rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie i t. p.) wyciąg, stwierdzający saldo w ostatnim dniu odnośnego czasokresu.

Przy takiem urządzeniu tylko wyciągi, sporządzane *w terminach, zgóry oznaczonych*, podlegają opłacie, przewidzianej w art. 119, ustawy o opłatach stemplowych. Natomiast wyciąg, sporządzony z okazji wpłaty lub wypłaty: a) jeżeli stwierdza tylko wypłatę, nie podlega opłacie stemplowej (jako niewymieniony w u. o. s.), b) jeżeli stwierdza wpłatę, podlega opłacie według zasad, podanych w art. 118.

Jeżeli *przed* doręczeniem wyciągu, stwierdzającego wpłatę (p. wyżej punkt b), bank doręczył klientowi innego rodzaju zawiadomienie o wpłacie, w takim razie to inne zawiadomienie — jako „pismo pierwsze" (art. 3 u. o. s.) podlega opłacie przewidzianej w art. 118, a wyciąg, stwierdzający wpłatę (wymieniony wyżej w punkcie b) jako *wtóropis* nie podlega opłacie (L. DPO. 10023/VII/26).

16. *(art. 134).* Kwity zadatkowe (art. 1686 ros. prawa cywilnego) tyczące się umowy o sprzedaż nieruchomości, podlegają w myśl art. 134 u. o. s. opłacie w wysokości 0,2%, która nie podlega potrąceniu przy wymiarze opłaty w wysokości 4% należnej od pisma, stwierdzającego umowę ostateczną. (L. DPO. 110/VII/27).

17. *(art. 135).* Art. 135 ustawy o opłatach stemplowych zawiera dokładną definicję „punktacyj", określając je jako „pisma, tymczasowo stwierdzające istotne punkty umowy, *a wiążące kontrahentów tak, jak umowa ostateczna*". Wobec tego przy ocenie, czy dane pismo ma być — celem zastosowania u. o. s. — zaliczone do punktacyj, należy oprzeć się *jedynie* na przytoczonej definicji; posługiwanie się w tym celu jakimkolwiek innym materjałem nie jest dopuszczalne.

Przyrzeczenie sprzedaży nieruchomości (art. 1589 i 1590 kodeksu cywilnego francuskiego; art. 1680 — 1682 prawa cywilnego rosyjskiego: tom X cz. I Zb. Pr. ces. ros.) — jakkolwiek w języku potocznym, używanym na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej nazywane jest „punktacją" — *nie należy do punktacyj* w rozumieniu u. o. s. Przyrzeczenie sprzedaży bowiem *nie* wiąże kontrahentów tak, jak umowa ostateczna: nie zobowiązuje ani do oddania rzeczy na własność, ani nawet do zawarcia umowy ostatecznej; w razie niedotrzymania przyrzeczenia sprzedaży powstaje jedynie obowiązek wynagrodzenia szkody. Przyrzeczenie sprzedaży podlega zatem — jako umowa przygotowawcza — opłacie, przewidzianej w art. 134. (L. DPO. 110/VII/26).

18. *(art. 136 oraz art. 137 punkty 1 i 12).* Pokwitowanie, którem nadawca przesyłki kolejowej, obciążonej zaliczeniem, potwierdza odbiór zaliczenia (art. 72, punkt 3, postanowienie wykonawcze II Przepisów Przewozowych, załączonych do Nr. 42, poz. 293 Dz. U. R. P. z 1925 r.), podlega opłacie w wysokości 20 gr., jeżeli kwota zaliczenia przewyższa 50 zł. Jeżeli zaliczenie nie przewyższa 50 zł., pokwitowanie jest wolne od opłaty stemplowej. Punkt 12 art. 137 nie ma zastosowania, gdyż czynność pobrania zaliczenia i wypłacenia go nadawcy tylko luźnie wiąże się z przewozem: nie jest czynnością przewozową, ale jest czynnością bankierską (inkaso, przekaz). (L. DPO. 80/VII/27).

19. *(art. 136 i 137).* Pokwitowania, stwierdzające uiszczenie komornego (czynszu najmu) podlegają opłacie w wysokości 20 gr., jeżeli kwota pokwitowana przewyższa 50 zł.; jeżeli tej kwoty nie przewyższa, pokwitowanie jest wolne od opłaty (art. 136 oraz art. 137, punkt 1).

Pokwitowania komornego mają być wydawane z ksiąg grzbietowych z pozostawieniem talonu (§46 i 47 r. w. s.) (L. DPO. 420 VII/27).

20. *(Art. 137, punkt 3).* Pokwitowanie umieszczone na rachunku, stwierdzającym wykonanie umowy o sprzedaż ruchomości (art. 72) lub o świadczenie usług (art. 90, ustęp drugi), jeżeli tyczy się należności, stwierdzonej rachunkiem,—nie podlega opłacie również wtedy, gdy dany rachunek sporządzono przed dniem 1 stycznia 1927 r. na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wobec tego rachunek w myśl przepisów, które na obszarze tym obowiązywały do końca 1926 r., nie podlega opłacie (L. DPO 420 VII/27).

21. *(art. 140 i 154).* Podania wnoszone do Państwowego Banku Rolnego, oraz świadectwa, przezeń wydawane — w szczególności także wówczas, gdy chodzi o działalność tego Banku jako likwidatora wierzytelności b. rosyjskich państwowych ziemskich banków: Szlacheckiego i Włościańskiego (rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 71)— nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w rozdziałach trzydziestym i trzydziestym pierwszym u. o. s. Opłatom bowiem, unormowanym w powołanych dwóch rozdziałach, podlegają podania wnoszone do *urzędów* państwowych (art. 140), względnie świadectwa, wydawane przez urzędy państwowe (art. 154); banki państwowe zaś nie są urzędami, lecz przedsiębiorstwami państwowemi. (L. DPO. 9995/VII/26).

22. *(art. 141 punkt 13b oraz art. 154).* W sprawach o nadanie kolektur Polskiej Państwowej Loterji Klasowej: zarówno podanie jak i nadanie kolektury wolne jest od opłaty stemplowej w myśl art. 141, p. 13 b. względnie art. 154, ustępu drugiego u. o. s. (L. DPO. 963/VII/27).

23. *(art. 145 i 154).* W sprawach o zezwolenie na urządzenie loterji fantowej podlegają: a) podanie: opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. (oraz w wysokości 50 gr. od każdego załącznika) w myśl art. 145 u. o. s.; b) zezwolenie: opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. w myśl art. 154 u. o. s.; jeżeli jednak podanie zostało wniesione przez fundację, zakład lub zrzeszenie, prawnie istniejące i posiadające siedzibę w Polsce, których zadanie stanowi *wyłącznie* wykonywanie kultu religijnego albo działalność naukowa, oświatowa lub dobroczynna, to tak podanie jak i zezwolenie wolne są od opłat stemplowych w myśl art. 144 (p. 1) względnie art. 160 (p. 3) u. o. s. (L. DPO. 963/VII/27).

24. *(art. 154).* Prolongaty pozwoleń na prawo kierowania określonym rodzajem pojazdów

mechanicznych, udzielane kierowcom corocznie w myśl §-u 26 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 587) podlegają opłacie stemplowej w kwocie 3 zł. w myśl art. 154 ustawy o opłatach stemplowych z dn. 1-go lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570). L. DPO. 608/VII/27).

25. *(art. 154).* Zezwolenia na wyrób, reperację i sprzedaż narzędzi mierniczych udzielane przez Główny Urząd Miar w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 14 maja 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 57, poz. 346) — ponieważ udzielenie ich uwarunkowane jest tylko posiadaniem kwalifikacyj moralnych i technicznych — podlegają opłacie stemplowej w kwocie 3 zł. w myśl art. 154 u. o. s. (L. DPO. 486/VII/27).

26. *(art. 158).* Opłatom, przewidzianym w tym artykule, nie podlegają poświadczenia własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego, dokonywane przez urzędy państwowe *na pocztowych dokumentach oddawczych* (przy doręczaniu pocztowych przesyłek rejestrowanych jako to: przesyłek poleconych, listów wartościowych, paczek, przekazów), gdyż w myśl art. 154 (ustępu drugiego) w związku z art. 141 (punktem 13a) u. o. s. ustawa ta nie ma zostosowania do wymienionych poświadczeń. (L. DPO. 8555/VII/26).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

76.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 grudnia 1926 r.

w sprawie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 13 lutego 1924 r.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443), postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) w brzmieniu ustalonem ustawą z d. 13 lutego 1924 r., zmieniającą niektóre postanowienia ustawy z d. 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 178) — wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 5 ustawy dodaje się, jako ustęp 3-ci nowy ustęp w brzmieniu następującem:

„Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do emerytów wojskowych oraz wdów i sierot po zawodowych wojskowych. U osób tych dokonywa się potrąceń dopuszczalnych w myśl ust. 1 niniejszego artykułu w wysokości, określonej w art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) z zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, wypłacanych na zasadzie niniejszej ustawy".

2) W art. 15 ustawy zamiast słów: „do dnia zawieszenia broni, poprzedzającego zawarcie pokoju" — wstawia się: „do dnia podpisania traktatu pokoju".

W ustępie drugim tegoż artykułu skreśla się słowo „zawodowym".

3) W art. 23 ustawy na końcu dodaje się nowy ustęp w brzmieniu następującem:

„3) gdy emeryt wojskowy został orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego prawomocnie skazany na wykluczenie z korpusu oficerskiego, za czyn popełniony przed wstąpieniem do wojska polskiego, a zwrócony przeciw interesom Narodu Polskiego".

4) Art. 47 ustawy otrzymuje brzmienie:

„I. Przeniesienie w stan spoczynku zawodowego wojskowego następuje w jednym z poniżej wyszczególnionych przypadków:

A. na własną prośbę:

a) gdy przekroczył 55 lat życia,
b) gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego i ukończył 53 lat życia;

B. na własną prośbę lub z urzędu:

c) jeżeli z powodu ułomności cielesnej, lub z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych, stał się trwale niezdolnym do pełnienia zawodowej służby wojskowej;

C. z urzędu:

d) gdy przekroczył wiek, przewidziany dla zawodowych wojskowych ustawami o obowiązkach i prawach oficerów oraz szeregowych,
e) gdy pozostając w stanie nieczynnym z powodu niezdolności do służby, albo z powodu zredukowania etatów, przekroczył termin pozostawania w stanie nieczynnym ustalony ustawami, wskazanemi w punkcie d) niniejszego artykułu,
f) gdy otrzymał ostateczną opinję ujemną określoną ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów.

II. Przeniesienie w stan spoczynku zawodowego wojskowego może być nadto zarządzone na własną prośbę, po ukończeniu przez oficerów — 30 lat, przez podoficerów — 20 lat, zaliczalnych do wysługi emerytalnej, w tem co do oficerów — najmniej 20 lat, co do podoficerów — najmniej 17 lat faktycznie spędzonych w służbie

wojskowej. Uwzględnienie prośby o przeniesienie w stan spoczynku zależy od decyzji Ministra Spraw Wojskowych".

5) Artykuł 48 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Zawodowemu wojskowemu po nieprzerwanej, co najmniej 10-cio letniej służbie wojskowej, w przypadku:

a) gdy orzeczeniem oficerskiego sądu honorowego został prawomocnie skazany na karę wykluczenia z korpusu oficerskiego,

b) gdy wyrokiem sądu wojskowego została prawomocnie orzeczona kara zwolnienia ze służby oficera, albo też kara degradacji podoficera,

c) gdy wyrokiem sądu wojskowego została prawomocnie orzeczona kara wydalenia z wojska —

może Minister Spraw Wojskowych przyznać zaopatrzenie w wysokości, odpowiadającej temu uposażeniu emerytalnemu, jakieby skazany pobierał, w razie przeniesienia go w stan spoczynku".

6) Ustęp 1 art. 49 ustawy otrzymuje brzmienie:

„5-cio, 10-cio, 17-to, względnie 20-letni okres służby wojskowej, wymagany w art. 9, 11, 47 i 48 niniejszej ustawy obejmuje faktyczną służbę wojskowa, obliczoną według czasu kalendarzowego od dnia jej rozpoczęcia".

7) W artykule 57 ustawy wstawia się na końcu następujące wyrazy:

„w tym wypadku wstrzymuje się wypłatę uposażenia emerytalnego".

8) w art. 89 ust. 1 ustawy skreśla się słowa: „artykułów 23" i w ich miejsce wstawia się słowa: „punkt 1 i 2 art. 23, artykułów".

9) Art. 100 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Zawodowych wojskowych może do końca roku 1930 przenieść w stan spoczynku Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wojskowych w jednym z następujących przypadków:

a) gdy zawodowy wojskowy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego,

b) gdy oficerowi zawodowemu do granicy wieku, przewidzianej ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów, brakuje nie więcej niż 7 lat.

Oficerowi, przeniesionemu w stan spoczynku w myśl pkt. b) niniejszego artykułu dolicza się do wysługi emerytalnej czas, jaki mu brakuje do granicy wieku, przewidzianej ustawami o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów".

10) Art. 101 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Zawodowym wojskowym, którzy wstąpili do wojska polskiego najpóźniej do końca roku 1920, przesłużyli w wojsku polskiem co najmniej 5 lat, obliczonych według czasu kalendarzowego, a przed wstąpieniem do wojska polskiego:

a) służyli w polskich formacjach wojskowych, które zostały uznane przez Państwo, zalicza się do czasu służby czynnej ewentualny czas przerwy między służbą w powyższych formacjach, a wstąpieniem do wojska polskiego, o ile jednak przerwa ta nie nastąpiła wcześniej, niż 1-go czerwca 1917 roku.

b) pełnili w jednem z b. państw zaborczych służbę samorządową, nieobjętą postanowieniami ustępu 1-go art. 81 niniejszej ustawy lub oddawali się pracy zawodowej, zaliczonej na zasadzie obowiązujących przepisów do wysługi lat — dolicza się do wysługi emerytalnej czas tej służby lub pracy w całości, lub w części, jednak w ilości, nieprzekraczającej lat 20, a to w razie pozostawania w zaliczalnej do wysługi emerytalnej służbie w wojsku polskiem od 5-ciu do 10-ciu lat: 50%, od 10-ciu — 15-tu 75%, ponad 15 lat — 100%.

Kwestję należności opłat w myśl art. 7 ustawy od wymienionych powyżej osób ustali rozporządzenie Rady Ministrów".

11) Art. 105 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Jako służbę w wojsku polskiem uważa się również służbę wojskową, odbytą przed dniem 1 listopada 1918 roku w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo, oraz odbytą przed dniem 1 sierpnia 1914 r. służbę w polskich organizacjach wojskowych.

Organizacje wojskowe, przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, a służba w nich będzie liczyć się do wysługi emerytalnej tym wojskowym zawodowym, którzy służyli w danej organizacji wojskowej, po ukończeniu 18 lat życia i z tejże organizacji przeszli do służby w polskiej formacji wojskowej lub armji zaborczej.

Do wysługi emerytalnej dolicza się służbę, odbytą w wojsku polskiem ochotniczo, lub kontraktowo przed osiągnięciem obywatelstwa Państwa Polskiego, pod warunkami, wymienionemi w ustępie przedostatnim art. 50, niniejszej ustawy.

Służbę, określoną w powyższych ustępach niniejszego artykułu liczy się do wysługi emerytalnej, jeżeli nie zalicza się równocześnie z nią trwającej innej służby, studjów lub pracy zawodowej do wysługi emerytalnej.

Jako służbę wojskową w b. państwach zaborczych uważa się służbę wojskową, odbytą w Rosji przed dniem 1 listopada 1917 r., w Austro-Węgrzech przed dniem 1 listopada 1918 r., a w Niemczech przed dniem 27 grudnia 1918 r.

Za emerytów b. państw zaborczych w rozumieniu niniejszej ustawy, uważa się zawodowych wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku przez b. władze zaborcze, a to:

a) rosyjskie przed dniem 1 listopada 1917 r.,

b) austro-węgierskie przed dniem 1 listopada 1918 r.,

c) niemieckie przed dn. 27 grudnia 1918 r., — względnie tych b. zawodowych wojskowych b. państw zaborczych, którzy przed terminami wyżej wskazanemi w stan spoczynku nie byli przeniesieni, mieli jednak w myśl ustaw lub przepisów b. państw zaborczych prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu pełnej wysługi lat lub stwierdzonej trwałej niezdolności do służby".

12) W ustępie 1 art. 108 zamiast wyrazów: „przed końcem 1919 roku" — wstawia się wyrazy: „przed końcem 1920 roku".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa
Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zalewski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 grudnia 1926 r. Nr. 122, poz. 705).

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 19 stycznia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r. w sprawie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na zasadzie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 705) w sprawie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 13 lutego 1924 roku, zarządza się co następuje:

do art. 1 pkt. 1.

§ 1. Zaopatrzenie emerytalne emerytowanego zawodowego wojskowego, oraz wdów i sierot po zawodowych wojskowych, tudzież odprawa, mogą ulec potrąceniu tylko celem zabezpieczenia lub zaspokojenia roszczeń alimentacyjnych, tudzież wierzytelności (należności i danin) Skarbu Państwa.

Potrącenie to nie może przekraczać:
a) na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego — 10%, a jeżeli orzeczenie sądowe ma za podstawę wypływający z ustawy obowiązek alimentacji — 30% zaopatrzenia lub odprawy,
b) na podstawie zarządzenia właściwej administracyjnej władzy wojskowej lub cywilnej — 10% zaopatrzenia lub odprawy,
c) w przypadku zbiegu potrąceń na podstawie orzeczeń sądowych oraz zarządzeń administracyjnych z tytułu należności Skarbu Państwa — 10% zaopatrzenia lub odprawy,
d) w przypadku zbiegu potrąceń na podstawie orzeczeń sądowych lub zarządzeń administracyjnych z tytułu należności Skarbu Państwa z potrąceniem na zasadzie orzeczenia sądowego, mającego za podstawę obowiązek alimentacji — 30% zaopatrzenia lub odprawy.

Jeżeli roszczenie alimentacyjne przysługuje osobie, na którą emeryt pobiera dodatek ekonomiczny, wówczas dodatek ten ma być wypłacany odnośnej osobie, niezależnie od potrąceń z zaopatrzenia.

O porządku zaspokojenia wierzytelności, przewidzianych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) w brzmieniu ustalonem ustawą z dn. 13 lutego 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 178) i z dnia 13 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 705), rozstrzyga dzień doręczenia władzom wypłacającym uposażenie orzeczenia sądowego, względnie zarządzenia właściwej władzy administracyjnej. Roszczenia o alimenta winny być traktowane narówni z roszczeniami Skarbu Państwa i na zaspokojenie ich, jeżeli zbiegają się z roszczeniami Skarbu Państwa, ma przypaść co najmniej 20% uposażenia.

Potrąceń dokonywa się z wypłacanego uposażenia emerytalnego po odliczeniu kwoty potrąconej tytułem opłaty emerytalnej i podatków.

§ 2. Potrącenie zarządza władza asygnująca zaopatrzenie lub odprawę.

Przeciw temu zarządzeniu jest dopuszczalny środek prawny zażalenia do władzy przełożonej. Władza ta rozstrzyga ostatecznie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi dni 14, licząc od dnia następującego po doręczeniu zarządzenia, przyczem, jeśli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto uroczyste — termin kończy się następnego dnia powszedniego. Terminu nie uważa się za zaniedbany, jeśli przed jego

upływem zażalenie wysłano pocztą listem poleconym, nadanym w dniu ostatnim terminu.

§ 3. Wydane w ostatniej instancji zarządzenie potrącenia może być zaskarżone przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

do art. 1 pkt. 2.

§ 4. Przez datę podpisania traktatu pokoju należy rozumieć datę podpisania go w Rydze, to jest dzień 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299).

do art. 1 pkt. 4 ust. II.

§ 5. Lata zaliczalne do wysługi emerytalnej, o których mowa w punkcie 4 ust. II rozporządzenia — wyszczególniają postanowienia art. 15, 50, 52 i 101 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46).

do art. 1 pkt. 9 lit. b.

§ 6. Granice wieku, po których osiągnięciu oficerowie mogą być w okresie przejściowym do końca roku 1930 przeniesieni w stan spoczynku, są następujące:

do stopnia majora włącznie ukończonych .	46 lat
" podpułkownika " .	48 "
" pułkownika " .	50 "
" generała brygady " .	52 "
" generała dywizji i generała broni ukończonych	54 "
" komandora podporuczn. włącznie ukończonych	38 "
" komandora porucznika ukończonych	43 "
" komandora ukończonych . . .	49 "
" kontr-admirała " . . .	51 "
" wice-admirała " . . .	53 "

Do wyżej wymienionych oficerów mają również zastosowanie postanowienia ustępu: 3 i 4 art. 81 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46).

do art. 1 pkt. 10 lit. b.

§ 7. Podstawę dla doliczenia lat do wysługi emerytalnej stanowi obliczenie czasu służby samorządowej i pracy zawodowej, dokonane przez komisję dla obliczenia wysługi lat, stosownie do art. 98 i 99 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 116, poz. 924).

O ile obliczenie takie w pewnym poszczególnym wypadku nie nastąpiło, wówczas obliczenia doliczeń do wysługi emerytalnej dokonywa w stosunku do oficerów Ministerstwo Spraw Wojskowych, w stosunku zaś do podoficerów — Dowództwo Okręgu Korpusu, na którego terenie podoficer ostatnio pełnił czynną służbę wojskową.

Obliczenie następuje na podstawie przedłożonych przez zainteresowanego oryginalnych dokumentów, w wypadku zaś ich nieposiadania na podstawie zaświadczenia, stwierdzonego co do prawdziwości dat podpisami co najmniej dwóch wiarogodnych świadków. Podpisy świadków na zaświadczeniu mają być urzędowo uwierzytelnione. Świadkowie powinni w zaświadczeniu przytoczyć źródło posiadanych wiadomości.

do art. 1 pkt. 11.

§ 8. Formacje wojskowe, które uznane zostały przez Państwo Polskie są następujące:

1) Legjony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna) od 1 sierpnia 1914 r.,
2) Bajończycy od 21 sierpnia 1914 r. do 22 sierpnia 1915 r.,
3) Legjon Puławski od 18 października 1914 r.
4) Brygada Strzelców Polskich od 13 października 1915 r.,
5) Dywizja Strzelców Polskich od 21 lutego 1917 r.,
6) I. Korpus Polski od 6 sierpnia 1917 r. do 7 lipca 1918 r.,
7) II. Korpus Polski od 8 grudnia 1917 r. do 12 maja 1918 r.,
8) III. Korpus Polski od 15 stycznia 1918 r. do 22 sierpnia 1918 r.,
9) Oddział Polski w Odesie od 23 listopada 1917 r. do 20 kwietnia 1918 r.,
10) Polska Oddzielna Brygada na Kaukazie od 25 grudnia 1917 r. do 26 lipca 1918 r.,
11) Oddział na Murmanie od 29 czerwca 1918 roku.
12) Oddział na Kubaniu od 24 sierpnia 1918 r.,
13) IV. Dywizja generała Żeligowskiego od 23 października 1918 r.,
14) V. Dywizja Syberyjska od 23 czerwca 1918 roku,
15) Armja Polska we Francji od 4 czerwca 1917 r.,
16) P. O. od 1 sierpnia 1914 r.

Organizacje wojskowe, w których służbę odbytą przed dniem 1 sierpnia 1914 r. zalicza się, jak służbę w Wojsku Polskiem, sa następujące.

1) Związek Walki Czynnej od 1 czerwca 1908 r.,
2) Związek Strzelecki od 1 grudnia 1910 r.,
3) Strzelec od 1 grudnia 1910 r.,
4) Armja Polska od 1 października 1910 r.,
5) Polskie Drużyny Strzeleckie od 31 lipca 1911 r.,
6) Sokole Drużyny Polowe od 1 lipca 1912 r.,
7) Drużyny Bartoszowe od 1 lipca 1912 r.,
8) Drużyny Tow. im. Kościuszki od 1 lipca 1912 r.,
9) Drużyny Podhalańskie od 1 lipca 1912 r.

Wojskowi zawodowi, którzy ubiegają się o zaliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby w jednej z powyższych formacyj, lub organizacyj wojskowych, powinni przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające dokładnie czas służby, odbytej w tych formacjach lub organizacjach.

W wypadku nieposiadania takich dowodów czas tej służby może być stwierdzony w drodze zaświadczenia, potwierdzonego co do prawdziwości dat, podpisami co najmniej dwóch wiarogod-

nych świadków. Świadkowie powinni w zaświadczeniu przytoczyć zarazem źródło posiadanych wiadomości. Podpisy świadków mają być urzędowo uwierzytelnione.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*
Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 lutego 1927 roku Nr. 9, poz. 72).

78.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1927 r.

w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 październik 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienie § 31 ostatni ustęp rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 roku o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 703) otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar w. m. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że kwoty wynikające z pomnożenia punktów przez mnożną przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu, oraz że przez uposażenie, o którem mowa w § 21, rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tymsamym stosunku".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*
Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78 z dnia 11 lutego 1927 roku).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 31.

Z powodu śmierci członka Kasy Antoniego Kocha w dniu 12 stycznia 1927 r., Feliksa Jerzmanowskiego w dniu 14 stycznia 1927 r., Adolfa Bisza 27 stycznia 1927 r. i Konstantego Platonofła 7 lutego 1927 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 3.000 złotych, wobec czego należy się od każdego udziału po 5 zł.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Ponieważ członkowie składki wpłacają opieszale i z tego powodu Kasa obecnie znajduje trudności do wypłacania zapomóg, więc prosi o natychmiastowe wpłacenie należnych kwot.

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 35424, 12.II. 1927. 6000.